U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **Vysoká škola technická a ekonomická v Českých Budějovicích**, se sídlem Okružní 10, České Budějovice, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 5, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí náměstka žalovaného pro řízení sekce vysokého školství, vědy a výzkumu ze dne 2. 11. 2016, č. j. MSMT-34282/2016-1, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 1/2017, o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

takto:

I. Návrh se zamítá.

II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 30. 10. 2017 doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 3. 11. 2017 se žalobkyně (navrhovatelka) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to vydání rozhodnutí v řízení o žalobě vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 1/2017 nejpozději ve lhůtě do 1. 12. 2017.

[2] Navrhovatelka v podání uvádí, že proti aktu, který napadla u městského soudu žalobou, je přípustný opravný prostředek (odvolání, resp. rozklad), který je nutno vyčerpat, aby byla žaloba podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.) s přihlédnutím k § 68 písm. a) s. ř. s. přípustná. Navrhovatelka proto předpokládá, že soud žalobu v plném rozsahu odmítne, neboť brojí proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Současně konstatuje, že městský soud od 22. 3. 2017 v uvedené věci neučinil žádný procesní úkon. Neexistuje žádný důvod pro průtahy řízení. Rozhodnutí ve věci je pro další chod navrhovatelky nanejvýš důležité a určující v přetrvávajícím sporu s jí nadřízeným ústředním orgánem státní správy. Žaloba byla podána již v lednu 2017; s ohledem na dosavadní postup soudu i k nutnému odmítnutí žaloby nelze dobu přesahující třičtvrtě roku, po kterou se navrhovatelce nedostalo rozhodnutí, za přiměřenou.

[3] K návrhu se vyjádřila předsedkyně senátu městského soudu JUDr. Ing. V. H. K přiměřenosti délky řízení uvádí, že ve věci byly v přiměřené lhůtě činěny nezbytné procesní úkony. Navrhovatelčině věci předchází v příslušném soudním oddělení k datu podání návrhu 444 neskončených věcí. Předmětná žaloba nespadá pod režim přednostního projednání věcí podle § 56 s. ř s. Na okraj předsedkyně senátu poznamenává, že dospěla-li navrhovatelka k závěru, že v případě jejího návrhu nejsou splněny podmínky řízení (ač na takový nedostatek nepoukazoval žalovaný ve svém vyjádření a *prima facie* jej neshledal ani soud), procesním krokem, který se logicky nabízí v takovém případě, je zpětvzetí žaloby.

[4] Z předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatelka doručila soudu žalobu dne 2. 1. 2017. Dne 18. 1. 2017 zaslal soud navrhovatelce poučení o složení senátu, který bude věc rozhodovat, a o možnosti rozhodnout o věci samé bez jednání, a vyzval ji k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu. Dne 25. 1. 2017 navrhovatelka soudní poplatek uhradila. Dne 3. 2. 2017 navrhovatelka sdělila, že nesouhlasí s projednáním věci bez nařízení jednání (v nyní projednávaném návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu tento nesouhlas vzala zpět). Dne 10. 2. 2017 soud zaslal žalovanému žalobu k vyjádření a výzvu k předložení spisové dokumentace, a to ve lhůtě jednoho měsíce; 16. 3. 2017 žalovaný předložil soudu vyjádření k žalobě a správní spis. Dne 22. 3. 2017 pak soud doručil navrhovatelce vyjádření žalovaného k případné replice. Dne 30. 10. 2017 pak navrhovatelka podala nyní projednávaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

[5] Nejvyšší správní soud konstatuje, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[6] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[7] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

[8] Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

[9] Městský soud je podle § 56 s. ř. s. povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, žaloby proti

nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon.

[10] Ve věci navrhovatelky vede městský soud řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., kterým žalovaný zamítl navrhovatelčinu žádost o poskytnutí příspěvku na vzdělávací a vědeckou, výzkumnou, vývojovou a inovační, uměleckou nebo další tvůrčí činnost ve výši 38 827 988 Kč. Nejedná se tedy o věc, která by podléhala režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

[11] Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu městského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že soud se věcí po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout. Městský soud komunikoval s navrhovatelkou i žalovaným a shromažďoval informace potřebné k rozhodnutí věci.

[12] Spis je připraven k meritornímu projednání a rozhodnutí. Délku řízení desíti měsíců (od podání žaloby do podání návrhu na určení lhůty) ještě nelze, vzhledem k rozsahu agendy a množství sporů vedených u daného soudu, považovat za průtahy v řízení či nečinnost městského soudu. Posuzovaná věc nespadá do přednostního režimu, a proto je nutné respektovat pořadí napadaných věcí. Nejvyšší správní soud rozumí snaze navrhovatelky domoci se co nejrychlejšího rozhodnutí dané věci, avšak její povaha není taková, aby umožňovala rozhodnout v přednostním režimu.

[13] Na této situaci nemůže nic změnit ani přesvědčení navrhovatelky, že její žaloba má být jako nepřípustná odmítnuta pro nevyčerpání řádných opravných prostředků v řízení před správním orgánem [§ 68 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Nejvyšší správní soud má sice za to, že obecně není sebemenšího důvodu vyčkávat s vydáním procesního rozhodnutí, kterým se řízení končí (usnesení o odmítnutí žaloby či o zastavení řízení), na dobu, kdy bude věc připravena k rozhodnutí dle pořadí, v jakém došla. Okolnosti, které vedou soud k závěru o tom, že tento typ procesního rozhodnutí má být vydán, však musejí být zjevné (např. nezaplacení soudního poplatku ve lhůtě, zpětvzetí návrhu, nedoplnění blanketní žaloby ve lhůtě apod.) bez nutnosti hlubšího zkoumání či snad věcného posuzování celé věci. Jak však zmiňuje městský soud ve svém vyjádření, v souzené věci není posouzení, zda byly (a mohly být) v řízení před správním orgánem vyčerpány řádné opravné prostředky, otázkou triviální a na první pohled zřejmou. Pokud je navrhovatelka přesvědčena o správnosti svého názoru a chce se domoci rychlého ukončení řízení o své žalobě, soudní řád správní jí nabízí, jak správně poznamenává městský soud, v § 47 písm. a) možnost vzít žalobu v plném rozsahu zpět. O takovém návrhu by pak městský soud rozhodl bezodkladně.

[14] Ze všech shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh navrhovatelky podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

[15] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. listopadu 2017

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu